

Βεροίας Παντελεήμων: Εάν η παρακοή των Πρωτοπλάστων μας γύμνωσε, η υπακοή της Παναγίας μας ενέδυσσε

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Το απόγευμα της Παρασκευής, 7ης Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Α' Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Χαῖρε δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης, χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν».

Τὴν περασμένη Κυριακή ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθύμισε τὴ θλιβερὴ ἐκείνη

έμπειρία τῶν πρωτοπλάστων, ὅταν ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς τῆς μίας καί μοναδικῆς ἐντολῆς πού τούς εἶχε δώσει ὁ Θεός ἐξέπεσαν τῆς θείας του χάριτος καί ἔτσι ἀντελήφθησαν ὅτι ἦταν γυμνοί καί ἀπόβλητοι τοῦ Παραδείσου.

Καί ἐάν ἡ παρακοή ἐγύμνωσε τούς πρωτοπλάστους καί μαζί μέ αὐτούς καί ὄλους ἐμᾶς, πού κλη-ρονομήσαμε τό προπατορικό ἀμάρ-τημα, ἡ ὑπακοή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Κεχαριτωμένης Κόρης τῆς Ναζαρέτ, στήν πρόσ-κλη-ση τοῦ Θεοῦ ὄχι μόνο ἄφησε τόν Ἄδη γυμνό ἀπό ὄλους ἐκείνους τούς ὁποίους κρατοῦσε ἀπ' αἰῶνος δεσμίους, ἀλλά καί ἐνέδυσσε ὄλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι θελήσαμε νά ἀκο-λουθήσουμε τήν Παναγία Παρθένο στήν πίστη της στόν Θεό ἀλλά καί στόν Υἱό της καί Κύριό μας μέ τή θεία δόξα.

Γι' αὐτό καί δικαιολογημένα ἀκού-σαμε ἀπόψε τόν ἱερό ποιητή τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου νά ἐγκω-μιά-ζει τήν Παναμώμητη Παρθένο, τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας λέγοντας: «Χαῖρε δι' ἧς ἐγυ-μνώθη ὁ Ἄδης, χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύ-θημεν δόξαν».

Πῶς ὅμως ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο; Ἐγυμνώ-θη διά τοῦ Υἱοῦ της, τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ μας. Ἐγυμνώθη, γιατί ἡ Παναγία Παρθένος μέ τή θέλησή της καί χωρίς νά καθυστε-ρήσει δέχθηκε νά ὑπακούσει στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, δέχθηκε νά γίνει συνεργός τοῦ Θεοῦ στό θαῦμα τῆς θείας οἰκονομίας. Ἐγυμνώθη, γιατί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἐγύμνωσε τόν ἑαυτό της ἀπό τό θέλημά της ἀλλά καί ἀπό τούς φόβους της, καί ἀξιώθηκε νά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος γιά χάρη τῶν ἀνθρώπων καί τῆς σωτηρίας τους «ἐταπείνωσεν ἑαυτόν μορφήν δούλου λαβών». Καί δέν κατῆλθε μόνο μέχρι τή γῆ ἀλλά «κατῆλθε μέχρις Ἄδου ταμείων», γιά νά ἐλευθερώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό τά δεσμά τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Μέ τήν παρουσία του στόν Ἄδη καί μέ τήν Ἀνάστασή του ὁ Χριστός συνανέστησε καί ἀπε-λευ-θέρωσε τούς δεσμίους καί ἐξα-σφάλισε τήν ἀνάσταση καί γιά ὄλους ὅσους θά τόν πιστεύσουν καί θά τόν ἀκολουθήσουν.

Δέν ἐγυμνώθη ὅμως μόνο ὁ Ἄδης χάρη στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀλλά καί ὄλοι ἐμεῖς «ἐνεδύθημεν δόξαν». Ἀλλά ποιὰ εἶναι ἡ δόξα τήν ὁποία ἐνδυθήκαμε καί πῶς τήν ἐνδυθήκαμε;

Δόξα εἶναι «ἡ στολή ἡ πρώτη», ἡ στολή τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καί ἡ στολή τῆς ἀφθαρσίας μέ τήν ὁποία ἐνδύει κάθε ἄνθρωπο πού πιστεύει σ' Αὐτόν ὁ Κύριός μας. Δόξα εἶναι ἡ τιμή τήν ὁποία μᾶς ἐπεφύλαξε ὄνο-μάζοντάς μας «τέκνα Θεοῦ». Δόξα εἶναι ἡ χάρη τήν ὁποία προσ-φέρει σέ ὄσους μέ ταπείνωση καί ὑπακοή ἀκολουθοῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δόξα αὐτή πού χάρισε σέ ἐμᾶς ὁ Θεός δέν συγκρίνεται φυσι-κά μέ τή δόξα μέ τήν

ὁποία εὐρίσκουμε «πε-ποικιλμένη» τὴν Παναγία μας , δὲν συγκρίνεται μὲ τὴ δόξα, τὴν ὁποία ἀπολαμβάνει ἡ Κυρία Θεοτόκος στὸν οὐρανό, πλη-σίον τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ της, ἀπο-λαμβάνοντας ὄχι μόνο «ἅ ὀφθαλ-μός οὐκ οἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν οὐκ ἀνένβη», ἀλλὰ καὶ τούς ὕμνους καὶ τὴ δοξολογία πού τῆς προσφέρουν νύκτα καὶ ἡμέ-ρα καὶ οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς οἱ χοϊκοὶ ἄνθρωποι.

Αὐτό κάναμε καὶ ἐμεῖς ἀπόψε, πρώτη Παρασκευὴ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πρώτη Παρασκευὴ τῶν Χαιρετισμῶν, ψάλ-λοντας τὴν πρώτη στάση τῶν Χαιρετισμῶν της καὶ ἐπαναλαμβά-νοντας πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεο-τόκο τὰ «χαῖρε» τοῦ ἱεροῦ ὕμνο-γράφου: «Χαῖρε δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης, χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν».

Ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶναι εὐάρεστα τὰ «χαῖρε» μας πρὸς τὴν Παναγία Παρ-θένο, τὴν Κυρία Θεοτόκο, θὰ πρέπει νὰ συνοδεύονται ἀπὸ τὴν ὑπακοή μας στό θέλημα τοῦ Υἱοῦ της. Διότι δὲν ἔχει νόημα νὰ ὑμνοῦμε τὴν Παναγία μας ἢ νὰ ζητοῦμε τὴ βοήθειά της, ἐάν ἡ ζωὴ μας καὶ ἡ συμπεριφορὰ μας δὲν ὁμοιάζει καθόλου μὲ τὴ δική της ζωή· ἐάν ἡ ζωὴ μας καὶ ἡ συμπε-ριφορὰ μας δὲν ἐναρμονίζεται μὲ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου μας· ἐάν ἡ ζωὴ μας καὶ ἡ στάση μας δὲν εἶναι ζωὴ ταπεινώσεως ἔναντι τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό καθὼς διανύουμε τό στά-διο τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσα-ρα-κοστῆς, πού εἶναι στάδιο πνευ-μα-τικῶν ἀγώνων, νηστείας, ἐγκρα-τείας καὶ μετανοίας, ἅς ἀγω-νισθοῦμε, ζητώντας καὶ τὴ βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, νὰ ἀπο-κτήσουμε τὴν ταπείνωση καὶ νὰ ζοῦμε μὲ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔζησε καὶ ἡ Παναγία Παρθένο, τὴν ὁποία ὑμνήσαμε ἀπό-ψε ἐδῶ στὸν ναό της.

© Kosmas Karagiannis IMBNK